



Joost Groeneveld

Tweet up

Tweet up' klinkt voor niet-ingewijden misschien als 'donder op', maar – zo leerde ik – het is een samenkoms van twitteraars. Ze communiceren met elkaar door 'tweets': berichten van maximaal 140 tekens. Je kunt je afvragen of een 'tweet up' niet een heel bijzondere bijeenkomst is, met spreekbeurten waar een CDA-congres nog jaloers op zou worden: in plaats van maximaal 3 minuten duurt daar een spreekbeurt maximaal 140 tekens. Of is een 'tweet' toch niet zo ideaal en hebben ze elkaar juist veel meer te vertellen? Is een 'tweet up' bedoeld om te compenseren wat je met een 'tweet' tekort komt? Als dat zo is, dreigen het in zo'n 'tweet up' oeverloze uiteenzettingen te worden. Ach, toen ik nog wat jonger was, hielden we een 'sit in' om te protesteren. 'What's in a name?' In de termen van de jaren zestig: aan de ene kant provo en aan de andere kant het 'klootjesvolk', zoals de gevestigde orde werd aangeduid (en daar wilde je toen maar liever niet bijhoren).

De geschiedenis herhaalt zich. Een kwestie van vernieuwing. Die geschiedenis is mij sympathiek. Deze herhaling dus ook. Het gaat hier om een 'snelgroeiende beweging van accountants die hun beroep willen hervormen'. Zij willen 'in volledige vrijheid ideeën blijven leveren aan onze beroepsorganisatie'. Dat laatste slaat op het aanbod van 'de officiële beroepsverenigingen,' het NIVRA en de NOvAA, om tot het bestuur toe te treden. Dat aanbod hebben zij – wat mij betreft terecht – afgewezen. Wel vind ik die 'volledige vrijheid' erg joyeus klinken voor verantwoordelijke en ingeburgerde accountants. En zo revolutionair lijken me de programmapunten nu ook weer niet, ten minste voor zover hun website daarvan nu melding maakt. Het staat er allemaal nogal beschaafd. Keurige mensen. Met liefde voor het accountantsberoep. Dat is logisch. Onverschilligheid kan niet tot frustratie leiden.

De besturen van 'de officiële accountantsverenigingen' hebben de twitteraars gevraagd toe te treden. Daarin hebben die besturen zich vergist. De twitteraars hebben dit beter gezien dan de besturen. Zo'n uitnodiging is geen olie op de golven maar op het vuur. De besturen zijn de gevestigde orde. Die laat zich niet hervormen door een enkeling

in haar midden. Niet zolang bijvoorbeeld Berry Wammes (waarnemend algemeen directeur van het NIVRA) meent dat het beroep – in zijn woorden – wordt 'neergesabeld'. Daarmee staat hij aan de kant van de verongelijkte orde. Calimero, maar dan omgekeerd.

Volgens mij kan het bestuur geen bestuursleden uitnodigen; het kan alleen kandidaten stellen. Die kunnen dan in de jaarlijkse ledenvergadering worden gekozen. Bij het NIVRA is de zetelverdeling per geleding bepaald. En zijn die geledingen voorafgaand aan die uitnodiging geraadpleegd? Welke vrijheid heeft het bestuur? Welke overwegingen spelen een rol? Het lijkt een systeem te zijn van coöptatie. Dat zal als zodanig niet tot veel vernieuwing leiden. Die moet van buiten het systeem komen. Kennelijk hebben ook de twitteraars zich dat gerealiseerd.

De twitteraars worden aangeduid als een beweging. Het is nauwelijks een groep. Er zijn alleen informele leiders. Hoe kan een beweging zich in een bestuur laten vertegenwoordigen? Beter is het dat het bestuur zich laat inspireren. Zich verdiept in de vraag waardoor de beweging wordt veroorzaakt; waaruit de beweging bestaat; in welke richting het beweegt.

Eind jaren tachtig heb ik in *De Accountant* een artikel geschreven waarvoor ik later de 'Kruisnagel'-prijs kreeg. Daarin gaf ik aan dat – in het zich toen nog professionaliserend accountantsberoep – het NIVRA niet alleen in het verlengde van de accountantskantoren kon opereren, maar zich daar ook tegenover moest kunnen opstellen. Ik herinner me dat in de toespraak bij de prijsuitreiking werd opgemerkt dat mijn bezorgdheid mij sierde, maar dat die niet nodig was. Ik denk daar wel eens aan terug. Natuurlijk gaat niet alles goed. En natuurlijk is er kritiek. We maken ons zorgen. In sommige zorgen zullen we ons vergissen. Die zorgen kunnen dan worden weggenomen. Maar dat doe je niet door iemand bij je op de koffie uit te nodigen of in je bestuur uit te nodigen. Dat doe je juist niet door verongelijkheid. Dat doe je door uitleg te geven. En bij terechte zorgen hoort verandering. **An**

Joost Groeneveld RA RV, directeur Wingman Business Valuators B.V., Breda